

prima instanță: L.Andriaș
instanța de apel: N.Craiu, L.Bulgac, A.Minciuna

dosarul nr. 2ra-2465/13

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Drobot Zinaida, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Drobot Zinaida către Casa Națională de Asigurări Sociale privind încasarea cheltuielilor de judecată legate de acordarea asistenței juridice și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013 prin care s-a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a casat în parte hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 octombrie 2012,

c o n s t a t ă

La 07 februarie 2012 Drobot Zinaida s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea cheltuielilor de judecată legate de acordarea asistenței juridice și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada 02.02.1994 - 13.07.2009 a activat în calitate de inspector, specialist și specialist principal, secția calcul drepturi sociale plătite de la bugetul asigurărilor sociale de stat, Direcția calcul sociale Casa Teritorială Asigurări Sociale Ungheni.

Prin ordinul nr.1733-p din 09.07.2009 raporturile de serviciu au încetat în legătură cu demisia din funcție conform art. 65 din Legea nr. 158-XV din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Menționează reclamanta că, la eliberarea din funcție, administrația pîrîtului era obligată să-i achite o indemnizație unică pentru fiecare an complet de activitate în serviciu public în mărime de 50% din salariu lunar și să facă înscrierile în carnetul de muncă în conformitate cu prevederile Codului Muncii.

La adresările sale, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat achitarea indemnizației și efectuarea înscrierii necesare în carnetul de muncă.

Susține reclamanta că din cauza neglijării din partea Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost nevoită să angajeze un avocat pentru a se adresa în instanța de judecată.

Astfel, menționează că, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 27.01.2011 cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea indemnizației unice și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a efectua modificările în ordinul de concediere și carnetul de muncă prin indicarea încetării raporturilor de muncă în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii.

Prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 25.05.2011 recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a fost respins cu menținerea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 27.01.2011.

În acest sens, reclamanta indică că pentru serviciile de asistență juridică a suportat cheltuieli în mărime de 7000 lei.

La fel, susține că în legătură cu refuzul administrației Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i achita indemnizația cuvenită și efectuarea înscrisurilor prevăzute de legislație în carnetul de muncă, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 25 000 lei.

Cere reclamanta, încasarea cheltuielilor de judecată legate de acordarea asistenței juridice în mărime de 7000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 25 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Zinaidei Drobot a cheltuielilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 7000 lei, prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și taxa de stat în sumă de 100 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013 s-a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 octombrie 2012 în partea încasării prejudiciului moral și în această parte a fost emisă o nouă hotărîre de repingere a acestei cerințe.

La 24 mai 2013 Drobot Zinaida a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea prejudiciului moral, cu menținerea în această parte a hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrea contestată prin faptul că instanța a interpretat în mod eronat normele de drept material și anume prevederile art. 1404 alin. (1) și (2) din Codul civil, care prevăd că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o

autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1).

Consideră recurenta că dreptul la repararea prejudiciului moral în cazul său este prevăzut și de art. 1422 alin. (1) Cod civil, conform căruia în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Menționează recurenta că instanța de apel nu a ținut cont de aceste prevederi legale, motiv din care soluția dată nu poate fi menținută ca întemeiată.

De asemenea consideră, că referirea instanței de apel la practica CEDO în cauza Gheorghe Amihalachioae versus Republica Moldova nu poate fi aplicabilă în speța dată.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Drobot Zinaida urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Consecvent art. 432 prevede exhaustiv temeiurile de declarare a cererii de recurs. Respectiv, invocarea altor încălcări ale normelor procedurale, a altor norme de drept material, aprecierea incorectă a circumstanțelor de fapt în susținerea recursului, pornind de la specificul acestei faze a procesului, nu poate avea loc.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Drobot Zinaida este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu

respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Argumentele recursului declarat nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia ei în fapt.

Instanța de recurs menționează și faptul că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, deasemenea recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Drobot Zinaida ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Drobot Zinaida se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi